

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

Nouă împărțire de altoi.

Avem bucuria a putea împărții membrilor „Reuniunii Economice“ din Orăștie, că la întevienirea și stăruințele comitetului Reuniunii la ministerul r. u. de agricultură, acel minister a asignat Reuniunii și acum în toamnă 1860 de altoi, între cari 1000 de meri, tot mere pătule, 200 peri, tot soiuri nobile, pentru prețul de câte 10 cr. altoaia.

Având Reuniunea de suportat și cheltuelile de pachetare și căraușie, Reuniunea trebuie să socotească în 13—15 cr. altoaia (care la Geoagiu abia se poate căpăta cu 40—50 cr. una!)

Membrii Reuniunii cari la împărțirea din primăvară, nu au putut fi împărțiiți cu altoi, se se înștiințeze acum și se trimită, și vor căpăta partea câtă li-se cade, după taxa ce au plătit. Cei înscriși cu 1 fl. taxă pe an, vor primi 10 altoi gratuite, cei cu 50 cr. 5 altoi.

Acei membri cari în primăvară au căpătat deja. cât li-s'a căzut, capătă acum altoi cu prețul acesta mic, dela Reuniune, până se vor ajunge.

Scopul nostru fiind răspândirea cât se poate de tare a pomăritului la poporul nostru din acest ținut, ca fiind pomăritul un ram economic ce se plătește atât de bine, încât numai economia vitelor e asemenea de răspânditoare, comitetul Reuniunii economice primește, în chip extraordinar — că cine nu s'a înscris de membru la Reuniune în decursul anului, se vie se se înscrie acum, și îi va împărții de altoi și pe aceștia.

Fiecare membru are apoi dreptul a cumpăra peste numărul ce-i compete ca membru, cu micul preț stabilit, încă atâtea altoi, câte va voi, spre a le așeza prin grădinile satelor noastre, îndemnând pe toți a-și folosi în acest chip cuminte grădinile.

Câteva îndrumări.

A făcut foarte bine acela, care gropile pentru așezarea altoilor, le-a făcut încă în vară, precum scriam noi, căci prin aceea pământul, chiar rău de-ar fi, s'a frăgezit și îmbunit prin atingerea cu aerul. Dar' cine nu a făcut acest lucru, n'are să desnădăduiască, căci acum ne-mai având oamenii de lucru la câmp, fiecare are vreme să ducă în gropi câte un pic de pământ bun, din o parte a grădinei unde știe că e bun, gras, bine roditor, ear' cel nou, scos de pe fundul gropilor, îl poate eventual duce în locul celui bun.

E lucru de căpetenie, pentru buna dezvoltare a altoii, ca groapa în care o punem, să fie destul de largă, anume de 120 centimetri largă și de 70 cm. de adâncă.

Făcând groapa, pământul cel bun de de-asupra (pătura arătoare), se-l punem de-o parte, d. e. de-a dreapta săpăturii, ear' cel mai din adânc, pământul așa zis „mort“, care adevărat n'a fost lucrat și străbătut de căldură, nici de ger, îl punem de-a stânga.

Când ducem altoaia s'o așezăm, atunci punem pe fundul gropii din pământul cel bun, un strat gros, cam jumătate de groapă, apoi peste el așezăm altoaia. Scopul acestei întoarceri a pământului e, ca începând a da în jos rădăcinile cele nouă ale altoii, ele să dea acolo de pământ bun, priincios, hrănitor.

Altoaia o pregătim așa, că din rădăcinile mai groase, tăiem din toate cam a treia parte, cu un cuțit bine agerit (să taie, nu să rupă!), și anume așa le tăiem, că punându-le în groapă, latul tăieturii să stea în jos, în spre afunzime. Rădăcinile ce au pe ele vre-o vătămătură, trebuiesc tăiate pe din sus de vătămătură.

Peste rădăcini aruncăm apoi pământ mărunt, tot de cel bun, bine pregătit, care să se strecoare bine printre rădăcini. Apăsăm apoi puțin cu talpa

peste pământ, grijind să nu rămână locuri goale printre rădăcini. După ce am coperit rădăcinile cu pământ bun și l'am îndesat puțin, putem uda, atâta cât credem că să străbată și să atingă rădăcinile. Dacă însă pământul e reventos, apoi acum toamna nu udăm, numai de e cam uscat.

Peste acesta tragem apoi tot pământul cel mai slab ce-l pusesem de-a stânga, și-l grămădim în jurul altoii, ca să stea ca un fund de tăer înălțat în sus.

Dacă vom ca altoaia să o și proptim, apoi propta s'o punem dinspre mieznoapte, pe depărtare de-un lat de mână dela tulpina altoii.

La săditul de toamnă, coroana s'o lăsăm de tot neatinsă (primăvara tăiem și din crengi, toamna nu!).

Altoile nu e bine să stea mult cu rădăcinile afară la aer. De aceea îndată ce sosesc dela Geoagiu, să fie duse și puse de oameni în gropile lor, căci altfel frigul le poate strica.

Mercuri în 20 Nov. n. după amiază, noi împărțim altoile aici în Orăștie. Până atunci faceți gropi! Gătiți-le să fie gata, ca pe când sosiți cu altoile acasă să poată fi puse îndată în gropi!

Conducători buni — sfirșituri frumoase.

Ori încotro ne aruncăm privirile, la tot pasul vedem goluri, lipsuri și scăderi fel și fel. Mișcări mai de samă, făcute cu pricepere și în mod stăruitor, abia ici-colea. Și aceasta e cauza că așa de anevoie dăm înainte, ear' în unele locuri facem „mersul racului“.

Indeosebi, în trebile economiei, mișcarea este așa de slabă și fără vieață, încât trebuie să ne pună pe griji.

Abia avem două reuniuni economice, una în comitatul Sibiului și

alta aici la Orăștie. Aceste două reuniuni stăruie din toate puterile pentru răspândirea cunoștințelor economice a ceea ce folositoare. Și, fără îndoială, cele mai temeinice și mai trainice sunt cunoștințele, ce aceste reuniuni le răspândesc de-a dreptul, când ele vin în atingere cu poporul din deosebitele comune. Cum însă într'un comitat sunt zeci și chiar sute de comune (într'al Sibiului 88, ear' într'al Hunedoarei 432), numai rar de tot îi vine rîndul la aceeași comună, se audă și ea o învățatură bună economică, din rostul prelegătorilor trimiși de Reuniuni. Ear' în comitatele fără reuniuni românești, merge și mai rău. În aceste poporul este lipsit aproape cu desăvîrșire de învățături, cari să-l pună pe calea unei înaintări temeinice și sigure.

Tocmai de aceea ne cade bine, când dăm de câte o comună, în care putem constata un început bun pentru înaintarea într'un ram sau în mai mulți rami economici, și unde lucrarea este pornită și urmată cu pricepere și stăruință de fruntașii din comună.

O astfel de comună este *Sibiulul*, comună curat românească în Mărginimea Sibiului. Pornirea într'o bună direcțiune, ce am văzut-o în această comună este vrednică a fi cunoscută în cercuri cât de largi, servind de pildă tuturor.

Sibiulul are ceva peste 1000 locuitori și un teritor (hotar) de 4816 jugere, aproape numai munte; în apropierea comunei, la poalele muntelui, se

află mai numai fânețe; ear' agri (locuri de arat) prea puține.

În schimbul multor lipse și neajunsuri comuna Sibiul este așezată într'o întindătură scutită de vînturile de cătră apus și miază-noapte, și astfel are o poziție din cele mai priincioase pentru cultura pomilor. De altfel comuna nici nu este lipsită de pomi, parte creșcuți de sine, parte puși de locuitorii comunei, meri, peri, pruni și nuci. Numai cât pomii de azi nici pe departe nu sunt de ajuns, nici ca mulțime, nici mai ales ca soi.

Fruntașii comunei au văzut acest neajuns. Au văzut că numărul pomilor ar putea fi înzecit mai mare ca cel de față, că livezile din jurul comunei ar trebui prefăcute toate în pometuri, avînd în același timp două foloase: *iarbă și poame*, două roade, cari isbutesc împreună cât de bine pe același loc. Au văzut mai departe, că și în ce privește *soiul* pomilor, este încă foarte mult de făcut; deoarece-ce chiar și soiurile cele mai alese de pomi sunt rău crescute și rău îngrijite.

Pentru schimbarea înspre bine a acestei stări de lucruri s'au pus la cale în Sibiul astfel de lucruri, cari în scurt timp vor aduce o îmbunătățire simțitoare pentru locuitorii comunei.

Zelosul preot, domnul *Valeriu Popoviciu*, propoveduește cu cuvîntul și cu fapta cunoștințele temeinice de pomărit. Nu a întrelăsat a face aceasta *chiar și de pe amvon!* Și bun lucru a făcut!

Peste uliță dela biserică, am văzut o școală de altoi, cât se poate de frumoasă, a domnului Popoviciu. În această școală sunt altoi de unul și de mai mulți ani. Altoi mai frumoși și mai sănătoși nici că se poate; soiuri are puține, dar' pe ales, și anume de: cele a ceea de preț, cum sunt parmenele aurii și patulele. Aici domnul Popoviciu a arătat poporului: cum trebuie pregătit locul pentru sămănarea simburilor de poame, cum se samănă simburii, cum se plivesc și sapă pomișorii, cum se altoiesc și cum trebuie creșcuți și îngrijii până la timpul strămutării în locul, unde au să rămână pentru întreagă vieața.

Acest mod practic pentru răspândirea pomăritului rațional (înțelept) este vrednic de toată lauda, ca aproape singurul potrivit de-a duce la ținta dorită.

În ce privește celelalte lucrări trebuincioase pomilor, încă se urmează cu multă stăruință și pricepere. În decursul toamnei de față, ca și în toamna altor ani, domnul Popoviciu nu a întrelăsat nici una din lucrările ce toamna trebuie făcute. Anume: a rărit pomii, i-a curățit de crânjile uscate și de prisos, de scoarța bătrână și netrebnică, de omide, ș. a. Așa că cu chipul acesta a scos din pometurile sale la 10 cară de curățituri.

Răritul și curățitul cu pricepere a pomilor sunt lucrări, de cari poporul nostru nu prea ține samă, nici chiar acolo, unde el se îndeletnicește mai înadins cu cultura pomilor, cum este în Sibiul. Din pricina aceasta apoi pomi

FOIȚĂ

POVESTE

Ne-am iubit!... așa începe
O poveste de iubire,
Pe-ale tineretei pagini
Scrisă de a mea simțire.

Te iubesc!... e trist ecoul
Ce în inimă-mi răsună
Ca o notă plângătoare
Pe o discordată strună,

M'ai uitat!... așa se ncheie
A iubirii tale veste...
Ce simțire și durere
E în scurta mea poveste!...

Traian Demetrescu.

„Vai, tată! Nu intra!“

— Din nemțește —

Că chiar și un copil poate să aibă înriurintă hotărîtoare în direcția cea bună, se adeverește în mod foarte înduioșitor din următoarea istorioară:

«Înainte cu câțiva ani», zise răposatul Benjamin Roth, într'o minunată cuvîntare a s'a, »am ținut o vorbire într'o adunare numeroasă, în Aylesbury; și în cursul observărilor mele m'am străduit a recomanda cu tot înadinsul trebuința împlinirii datorințelor personale, cum și a accentua deprinderea înriurîntei personale. În rîndurile cele dintăiu ședea un lucrător dela tren, cu înfățișare curățică, însă pârilit de soare, care mă asculta cu mare băgare de samă. El ținea pe genunchi o fetiță

cam de 5 ani . . . Într'aceea ved, că deodată, ca prin minune, acel om a sărit drept în picioare, a pus fetița jos și, dînd cu mîna în picior, a oftat: „Aceasta e adevărat!“

„Înreruperea aceasta ciudată m'a zăpăcit pe un moment. Insuși lucrătorul, ajuns în strîmtoare prin ceea-ce a făcut, s'a așezat din nou la locul său, și-a luat earăși fetița în brațe, și-a început din nou să soarbă povețele, ce erau împărtășite adunării. Când am părăsit localul adunării, acest bărbat mă aștepta la ușe. Eu i-am zis: Spune-mi, bunule om, ce e pricina de te-ai ridicat în adunare?“

„Odinioară“, zise el, eram ocupat ca lucrător la tren, și aveam obiceiul, că în fiecare sară mergeam la bere, de unde rar numai mă întorceam treaz

netrebnci și poame mici și nevoieșe, adesea expuse putrezirei și căderii.

Tocmai de aceea exemplele (pildele) în această privință sunt neapărat trebuincioase și cei-ce le dau sunt vrednici de toată lauda.

O altă lucrare săvârșită în grădina de domnul Popoviciu este facerea gropilor pentru pomi și însași strămutarea pomilor la depărtările satorite de știința pomăritului și în condițiile recomandate de oameni încercați. Cu bucurie pomenesc la acest loc și vredniciile cari și-le-a câștigat harnicul și deșteptul fruntaș, domnul *Ioan Popescu* din Sibiel. Acest bărbat încă dă de ani îndelungați exemple frumoase poporului despre modul cum trebuie urmat la cultura rațională a pomilor.

Vrednică de pomenit, ca o lucrare de mare însemnătate pentru viitorul comunei Sibiel, este înființarea unei *grădini de pomărit* în mărime de peste $\frac{1}{2}$ de juger, care tocmai acum se închide, dându-se folosinței.

Convinși despre însemnătatea grădinei școlare, care este pentru fiecare comună o neapărată trebuință a timpului în care trăim, fruntașii din Sibiel n'au mai stat în chibzuri, ci s'au pus pe lucru.

Ear' noi suntem pe deplin convinși că, sub priceputa conducere a fruntașilor din Sibiel, numita grădină școlară nu va rămânea grădină numai cu numele, ca în mare parte a comunelor noastre, ci, pe lângă că va fi un puternic mijloc de învățământ, prin

acasă. Eu aveam", zise el cu ochii plini de lacrimi, „în acel timp o fată de 19 ani; ea era foarte acurată în împlinirea datorințelor, și cu inima caldă și iubitoare. Ea se obicinuisse a mă scoate din cârciumă; însă nici-când nu voia să între în ea, cu toate-că eu de repetite-ori am constrins-o să facă acest lucru. Mai bucuros sta dinaintea ușei în frig și în ploae, până eșeam, ca să mă poată conduce acasă. Ei îi era teamă, că dacă m'ar lăsa singur, ași putea să cad în cutare groapă, sau să mă prăvălesc în vr'o prăpastie, sfârșindu-mi astfel viața. Prin astfel de așteptări îndelungate s'ermana fință și-a contras o strașnică răceală. Aceasta a trecut în aprindere de plămâni și fata a murit.

„Eu am fost foarte mișcat prin moartea ei; dar' totuși și după aceea

care se va răspândi multă cultură adevărată în masa poporului, ea va servi totodată și marile interese de bunăstare ale locuitorilor comunei prin răspândirea pomilor nobili în număr de zeci de mii, cu cari să se planteze toate locurile din jurul comunei.

Domnii învățători, eșiți din școala domnului profesor *D. Comșa*, suntem siguri, încă vor face totul pentru-ca ținta nobilă să se ajungă. Vor urma și dinșii maestrului, care cu atâta dragoste și în dar aruncă sămënța binelui în comunele din comitatul Sibiului și, în mod mijlocit, în cele mai extinse cercuri ale națiunii noastre.

Credem, că pentru Sibieleni ar fi foarte potrivită și introducerea *culturii albinelor*, și de aceea îndemnăm pe fruntași să stăruie și în această direcțiune cu aceeași căldură ca și în direcțiunea pomăritului.

De încheiere constatăm, că până nu se va porni un vânt mai cald și mai prielnic chiar din sênul comunelor, cum am arătat că se întâmplă în Sibiel, nu e nădejde de o înaintare temeinică și grabnică în cele economice.

Tocmai de aceea exemplul fruntașilor din Sibiel este vrednic de-a fi urmat de fruntașii tuturor comunelor noastre.

ROMUL SIMU

ȘTIRI POLITICE

Primejdia unui nou războiu ne-a amenințat în săptămânile din urmă, foarte de aproape. Ba la sfârșitul sêp-

nu mergeam mai rar ca înainte în cârciumă; nu știu însă cum, după moartea ei nu mai făceam bucuros singur aceea cale, și cu dcoșebire noaptea nu; și pentru-ca să fiu însoțit de cineva, mi-am făcut obicei, a lua cu mine pe mica mea fetiță, pe care ați văzut-o astă sară pe genunchii mei."

„Însă într'o noapte", zise el mai departe, mergeam pe cale cu mica fetiță, în timp ce ea se ținea de poala surmanului meu; și când ne-am apropiat de cârciumă, am auzit larmă mare înlăuntru și mica fetiță zise: „Vai, tată! Nu intra!" Năcăjit pe ea, am luat-o de braț, și am mers înainte; dar' tocmai când am pășit între ușciorii ușei, am simțit o lacrimă ferbinte picând din ochii săi. Aceasta m'a pătruns la inimă, și am întors cârciumei spatele. Aceasta

tēmânii trecute războiul părea a fi la ușă. *Francia* cu *Turcia* era să aibă de furcă.

Francia a făcut oare-cari cereri guvernului turcesc pentru un supus al său nendreptățit în Turcia. Guvernul turcesc tot s'a codit a împlini cererea celui francez. De aici încordări între diplomația franceză și cea turcească, apoi amemintări. Neprinzând nimic vorbele și scrisorile, Francia și-a pornit la drum o grupă de corăbii de războiu, să meargă spre Turcia și să cuprindă oare-cari porturi de pe țărmii turcești. Corăbiile au pornit, gata de războiu și au venit până la insulele turcești *Mitilene*, unde cuprinseseră portul turcesc, au înfipt pe ele steagurile franceze și au ocupat oficiile vămilor insulei.

Guvernului turcesc îi rămânea numai una din două: sau să pornească și el corăbiile sale de războiu spre a isgoni pe cele franceze din apele și porturile sale, și atunci războiul era început, sau apoi să se învoiască a împlini cererile franceze pentru cari s'au pornit încordările. Fiind cassa statului turcesc tare goală de bani, și ne-având statul turc nici corăbii de războiu de-a să putea prinde cu Francia, — Sultanul spăimântat a dat poruncă să se plătească și îplinească îndată tot ce cere guvernul francez, căci ori-cât ar plăti și ar îngădui, tot va fi cu mult mai ieftin, ca dacă ar porni războiul, din care ar fi ieșit bătut negreșit și cu perderi apoi mult mai mari.

Ceea-ce doare pe Turci mai rău e, că guvernul francez a acățat de ce-

s'a întâmplat înainte cu 12 luni; și de atunci n'am mai gustat nici barem un strop de beutură spirtuoasă. Eu nu m'am putut stăpâni ca să nu mă ridic, când d-voastră vorbiți în adunare, și de aceea am făcut ceea-ce știți că am făcut; dar' am nădejde, domnul meu, că mă veți ierta".

Trad. de R. S.

A U R

Odinioară nu departe de Ierusalim trăiau doi frați. Pe cel mai bătrân îl cheama Atanasie, ear' pe cel mai tinăr Ioan. Ei locuiau pe un deal de lângă oraș și se hrăneau cu ceea-ce le dădeau oamenii. Vieța și-o petreceau frații cu muncă, nu pentru sine, pentru s'raci munceau ei. Se duceau la oameni, cari

rerea supusului său neîndreptătit și alte cereri mult mai mari. A zis că pentru a-și putea păzi mai bine supușii săi ce petrec ori au lucruri în Turcia, să-î deie întărire patriarhului din Caldea, prin care Francezii vor ajunge a avea influințe interne în părțile acelea ale imperiului turcesc.

Socialiștii,

această puternică partidă politică-economică, încep a prinde puteri tot mai tari în Germania. În 6 Nov. au fost în chiar inima Germaniei, în Berlin, alegerile de membri în reprezentanța comunală. S'au ales în acea zi în 16 cercuri. Intre aceste 16 cercuri, în trecut socialiștii aveau 7 în care biruiau cu aleșii lor,— *acum au eșit biruitori în 13!* Abia 3 au mai rămas altor partide.

INGRIJIREA VITELOR

(Urmare și fine.)

6. După fătat să nu legi vițelul, ci să-l lași liber (slobod), în ocolul lui, pentru-că smâncirea încoace și încolo a vițelului legat îi face rău. Să apleci vițelul la supt de 4—5 ori pe zi, și dându-i laptele muls, să i-l dai asemenea în 4—5 rînduri pe zi.

7. În cele dintâiu 2 săptămâni să dai vițelului numai lapte, în fiecare zi cam $\frac{1}{7}$ din greutatea sa (1 litră de lapte cumpenește cam 1 klgr.), mai târziu $\frac{1}{6}$ până la $\frac{1}{5}$; nu trebuie însă neapărat să rămâi mereu la această măsură, ci trebuie luate în băgare de

suspinau sub povara muncii lor, la balnavi, la orfani și la văduve, pentru aceștia munceau și se duceau dela ei, fără să ia plată. Astfel petreceau frații toată săptămâna despărțiți unul de altul și numai Sâmbăta sara se întâlneau în locuința lor, erau toată Dumineca împreună, se rugau și își petreceau. Și îngerul Domnului su scobora la ei și-i binecuvânta. Lunea ear' se despărteau, mergând fiecare la lucrul seu. Așa trăiră frații mulți ani și în toată săptămâna venia îngerul la ei și-i binecuvânta.

Intr'o Luni, mergând earăși la lucru, unul într'o parte, celalalt într'alta, lui Afanasie îi căzută greu să se despartă seu iubit, de aceea stătută în loc și privi îndărăt. Ioan încă stătută în loc își puse mâna la ochi și se uita cu luare aminte

samă starea de hrănire și creșterea vițelului și după aceste socotită măsura trebuincioasă de lapte. Cel puțin până în săptămâna 6 e a se da vițelului numai laptele curat; din săptămâna a treia începând e de a se da vițelului în fiecare zi și câte $\frac{1}{4}$ klgr. făină de ovės, care porție se poate urca cu încetul până la $\frac{1}{2}$ klgr. și chiar până la 1 klgr. pe zi. Din săptămâna a patra trebuie să-i dai vițelului și fân bun de livadă; ear' dela a 6 până la 8 săptămâni i-se poate da o parte a laptelui, după-ce a fost smântănit, dar' în stare dulce. Deodată însă cu darea laptelui smântănit trebuie să se ridice porția de nutrețuri hrănitore. Dela 13 sau 14 săptămână poate să nu i-se mai deie de loc lapte. Ca nutrețuri hrănitore pe timpul când se pregătește întărcarea se recomandă: făine de ovės, urluiala de ovės, turta de in, ș. a.

Una însă trebuie să se aibă mereu în vedere, că laptele nu poate fi înlocuit pe deplin prin nici un alt nutremânt; de aceea laptele, pe cât se poate, nu trebuie să se detragă dela vițel.

8. Să nu-i dai vițelului mult nutreț aspru, pentru-că devine folticos. Ieslele să fie destul de jos; la din contră vițelul poate să capete o mulțime de scăderi trupești.

9. Dela a 13 săptămână vițelul se poate lega; nu însă deadreptul lângă perețele de zid, ci acesta să fie cupțuit cu scânduri. Prin lingerea părelui umed vițelii capătă adesea scursoare și alte boale.

într'un loc; după aceea merse mai aproape, sări însă d'odată în sus, ca mușcat de șerpe și alerga ca nebun spre dealul vecin. Afanasie se mira foarte și se duse la locul acela, ca să vadă de ce s'a spăriat fratele seu așa de tare. Cum se apropia vede, că sclipește ceva la soare; ajungând la locul unde sclipea vede pe iarbă o grămadă de aur, care se părea c'a fost vărsat acolo.

De ce s'o fi putut el spăria, și de ce o fi fugit, gândi Afanasie. Aurul n'are păcat. În om este păcatul. Cu aur poți face rău, dar' cu aur poți face și bine, — câți orfani și câte văduve poți hrăni cu aurul acesta, câți golani poți îmbrăca, pe câți lipsiți și bolnavi îi poți ajutama! Adevărat, că noi și acum ajutama oamenii, dar'

10. Curăță vițelul de timpuriu și bărbătește cu peria; țesala o vei întrebuința mai târziu. Ivirea păduchilor și altor insecte se poate privi ca o întrelăsare vrednică de osândit. Locurile unde s'ar fi încuibat insectele trebuie spălate fără zăbavă cu zamă de tăbac.

Mai departe să grijești, ca temperatura din grajd să fie între 16—18 grade Celsius. Grajdul trebuie curățit de gunoiu în toate zilele și prin împrăștierea de ghips aerul e de a se ținea curat și sănătos, pentru-că prin aer rău animalele tinere devin aplicate spre tot felul de boale.

11. Să nu-ți lași vițelii la o pășune prea îmbelșugată; le face însă bine dacă îi vei lăsa barem pe un loc unde să se poată alerga în dragă voia lor. Prin alergare li-să întăresc oasele și muschii, se împuteresc plămânile și întreg trupul, ear' animalul devine mai blând.

12. Ingrijește ca vițelul să crească mereu, și să nu stee pe loc în creștere ori să deie chiar îndărăt. Pentru-că ceea-ce nu i-se dă vițelului, vaca nu-i poate da. Când vițelul a ajuns la vîrsta de 9 luni până la un an, trebuie să-l nutrești bine, dar' să nu-l îngrași, pentru-că la din contră i-se trezește prea curînd pofta de împărechere, și adesea ne putem teme că juninca va rămânea stearpă ori apoi că va da lapte puțin.

13. Nu ținea prea multe vite, ci numai atâtea câte le poți nutri adevărate bine. Nutremântul neîndestulitor și slab se poate privi ca risipă de bani.

ajutorul nostru este mic, cum sunt și puterile noastre, ca aurul acesta însă putem fi mai folositori oamenilor.

Afanasie voia să spună toate acestea fratelui seu, Ioan însă era foarte departe, încât nu-l mai putea auzi, se vedea pe celalalt deal numai cât un gândăcel. Și Afanasie își desbracă mantaua, puse în ea aur, cât era în stare să ducă, îl luă în spate și-l duse în oraș; aici intră într'o crișmă, încredințată birtășului aurul și se duse să aducă și pe celalalt. După-ce adunase toată comoara, cumpără dela neguțatori locuri pentru clădit, cumpără petri și lemne de clădit, luă lucrători și zidi trei case: un asil pentru văduve și orfani, o casă pentru neputincioși, și un asil pentru călătorii la locurile sfinte și pentru cerșitori. Și-a găsit trei bătrâni

14. Ține pentru tine totdeauna exemplarele cele mai frumoase, mai sănătoase și mai mult promițtoare.

15. Sfaturile înșirate aici n'ai numai să le cetești, ci să le și iai în deaproape băgare de samă, făcând întrebuintare de ele.

Legendele lumilor.

Legenda lui Octomvrie.

Zilele au început a fi egale cu nopțile. Ele se micșorează regulat și într'un chip neconținut. Soarele a intrat dela 23 Septemvrie în semnul zodiacului numit „Cumpenă“.

Octomvrie era consacrat de vechile popoare zeului Bacus, zeul viței și al culesului viilor.

Istoria lui Bacus e greu de schițat. Unii zic că era fiul lui Iupiter și al Semelei. Se zice chiar că numele acesta al Semelei i-a fost dat de Indieni din pricină că-i plăcea o beutură Somalata.

Bacus e închipuit sub figura unui tinăr frumos, desfrânat și cu capul plin de frunză de viță.

Bacus, zeul culesului viilor, era frumos sărbătorit în Grecia și la Roma.

În Grecia era adorat sub numele de *Dionysos* și sărbările culegerii se numiau *Dionysiacele*, și erau foarte vesele.

evlavioși; unuia îi încrezu îngrijirea asilului pentru văduve și orfani, altuia casa pentru neputincioși, ear' celuia de al treilea celalalt asil. Trei mii de galbeni îi mai rămăseră încă, din aceștia a dat fie-cărui bătrân câte o miiă ca să ajute pe cei lipsiți. Cele trei case se umplură în curând cu oameni, cari laudau pe Afanasie pentru toate ce a făcut. El așa de tare s'a bucurat de aceasta, încât ar fi dorit ca mai mult să nu părăsască orașul. Fiind-că iubia însă pe fratele său, își luă rămas bun dela oraș. Nici măcar un galben nu și-a oprit pentru sine, în aceleași haine vechi, cu cari venise, a și părăsit orașul.

Când se apropiă de deal, își zise: fratele meu nu și'a tras bine sama, că s'a întors și a fugit de aur — n'am făcut eu mai bine?

Pe când își gândea acestea, eată de odată vede stând în drum pe in-

La Roma zeul culesului viilor fu onorat sub numele de Bacus. La cules se făceau atâtea scene scandaloase, încât cuvântul „*bacanal*“ arată destrăbălare sgomotoasă și necuviincioasă.

Aceste sărbări ținură până în secolul al IX-lea și fură suprimate de conciliul din Constantinopol în 692.

La Roma luna Octomvrie era pusă sub protecția lui Marte, căruia i-se jertfea un cal.

Legenda lui Noemvrie.

Zilele se micșorează din ce în ce. Serile se fac lungi. Soarele de acum nu ne va mai lumina decât 8 ore și 22 min. Vremea s'a răcit de tot. Noemvrie e ca și August, luna în care stelele cad pe cer mai des. Cele mai multe din aceste stele ce se văd pe la jumătatea lui Noemvrie, par a pleca din același punct pe cer. Din „constelația Leului“.

În Noemvrie 1833 o minunată ploaie de stele provocă cercetările astronomilor. Nu se mai văzuse așa lucru dela 12 Nov. 1799.

Astronomul Obers făcu cercetări și văzu, că aceste ploii de stele se repetă la fiecare 33 de ani. De aceea anunță că va avea loc una în 1866 și profeția sa se împlini.

Va să zică în 1899 a avut loc iar o ploaie de acestea, care e o vedenie prea frumoasă. Vor mai vedea-o cine vor mai trăi în 1932.

gerul, care îl binecuvântase pe el și pe fratele său, și care acum se uita mânios la el. Afanasie incremeni și întrebă numai: «Pentru-ce Doamne?»

Și îngerul zise:

«Du-te de aici, tu nu ești vrednic să trăiești cu fratele tău. Și numai săritura ce o făcu fratele tău, când o luă la fugă, plătește mai mult, decât toate faptele ce le-ai săvârșit tu cu aurul».

Afanasie începu să spună la câți săraci și călători le-a dat el de mâncare, câți orfani a săturat.

Ear îngerul îi răspunse:

«Același diavol, care a vărsat aurul ca să te înșele, te-a învățat și vorbele acestea».

Pe Afanasie îl muștră conștiința și el înțelese, că faptele lui nu le-a făcut spre lauda lui D-zeu, plânse și îi păru tare rău.

În Noemvrie sămănăturile trebuie să fie săfârșite.

Iarna vine. Pământul se acoperă cu un lînțoliu alb; copacii sunt goli de frunze și par-că își ridică triști brațele către cer..

Pământul se odihnește de oboseala ce i-a făcut lucrătorul. El ocrotește acum contra frigului semințele, nădejdea roadei viitoare, ascunse în sinul său.

Toată natura în Noemvrie par-că se culcă și adoarme.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Alegerile de membri la congregație au avut loc în comitatul nostru, precum am fost vestit și noi, în 9 Nov. n. în întreg comitatul. Vom da extras din lista întreagă a celor aleși, îndată ce va fi publicată aceea listă. Până-acum a apărut în foi rezultatul alegerilor abia din 5 cercuri din comitat: Romos, Dobra, Orăștie, Băița Brad.

La *Orăștie* alegerile se fac pe baza pactului (înțelegerii) stabilit între cele 3 națiuni ale orașului, Români, Unguri și Sași. Având orașul a da 14 membri, dau în un period o națiune numai 4, celelalte două câte 5, în alt period alta numai patru și celelalte câte 5, pe rînd. Românilor venindu-le de astădată rîndul a da numai 4 membri (căci în trecut avuseră câte 5), și 3 fiind deja aleși din trecut, acum au

Atunci îngerul se dete în laturi, lăsând liber drumul, pe care sta Ioan așteptând pe fratele său.

Din clipa aceasta, pe Afanasie nu l-a mai putut înșela diavolul, care vărsase aurul; el recunoscă, că nu prin aur, ci numai prin muncă poate servi omul lui D-zeu și oamenilor.

Și frații trăiră laolaltă ca mai înainte.

Petra-Petrescu.

J o o u r i.

Cum vei putea pune pe pardoseală în stradă un chibrit, peste care nimeni să nu poată trece?

Punem chibritul într'un colț, având un cap pe pardoseală și altul răzimat de un perete!..

mai dat numai 1 membru, pe dl *Ioan Lazăroiu*, comerciant.

La *Romos* au fost aleși 6 înși, toți Români: d-nii *Dr. S. Moldovan adv.*, *Dr. G. Dubleșiu*, cand. adv., *Nicolae Andrei*, preot, *Ioan Moța*, preot, *Ioan Văidean*, preot și *Adam Todor*, preot.

La *Dobra* au fost aleși 5, toți Români: d-nii *Iosif Morariu*, protopop, *Adam Leșnican*, *Iosif Criste*, *Aron Muntean*, *Dr. Petric* și *Petru Hădan*.

La *Baița* au reușit 9 Români și 1 Ungur: dl comite suprem al comitatului, care a dorit să fie ales în acel cerc.

La *Brad* au reușit d-nii *Vas. Dămian*, protopop, *Dr. P. Oprișa*, *Ioan Germân*, *Ioan Birău*, *Vas. Boneu*, *Iosif Costea*, *Andron Bogdan*, — *Konya Dénes* și *Valer Candrea*.

În comitatul *Aradului* fiind alegerile tot săptămâna trecută, Români au eșit aleși cu 20 de membri mai mulți ca în trecut.

Colegiul preoțesc al tractului gr.-or. *Orăștie* a fost întrunit acum *Joi* (1/14 Nov.) pentru a alege 12 membri din cler la sinodul protopopesc, cu considerarea și a preoțimii din fostul tract al *Geoagiului*, alipit la tractul *Orăștiei*. Alegerile generale vor fi peste un an. Acum s'au ales membri numai pe timp de un an.

Au fost aleși următorii ca membri la Sinodul protopopesc: *Manasie Iar*, *Ioan Popovici*, *Nicolau Andrei*, *Ioan Moța*, *Simion Săcărea*, *Ioan Botean*, *Nicolau Maniu*, *Ioan Balșan*, *Daniil Pop*, *Nicolau Todea*, *Octavian Săbău* și *Iosif Hancheș*.

Duminecă vor fi alegerile de membri mireni, în sinoadele parohiale extraordinare, conchimate spre acest scop.

Conferență preoțească a avut loc la *Orăștie* *Joi*, după terminarea agendelor colegiului electoral, sub conducerea protopresbiterului tractul dl *V. Domșa*. S'a cetit în ea circularul *I. P. S. Sale* Metropolitului, care se plânge de slăbirea simțului religios la popor și îndeamnă pe preoți la mai multă activitate, prin care se ridică starea spirituală, dar și materială a poporului. A fost făcut obiect de desbatere, dar fiindcă circularul a sosit numai în ultimul moment și a fost împărțit preoților abia aici în conferență, neputând

fi studiat materialul lui pentru o desbatere mai meritorie, — a fost însărcinat dl *Ioan Popovici*, paroch și asesor consistorial, să facă un studiu asupra ideilor aruncate prin circular și la procima conferență să fie apoi prezentat și discutat.

Parochul *Nicolau Terhetea* și-a cetit apoi tractatul său despre însemnătatea mărturisirii, ca mijloc de îndreptare și moralizare a poporului, un tractat care a fost lucrat într'adevăr cu mult zel și pricepere din partea dlui *Terhetea*, pentru ceea-ce a și fost viu felicitat de colegii preoți. S'a iscat o discuție plină de interes asupra temei, luând mai mulți membri parte la ea și folosind de sigur mult și unora și altora discutarea acestei teme.

Clubul român orășenesc din loc, a ținut ieri, *Joi*, ședință sub președinția dlui *Dr. Mihu*.

Fiindcă pactul (bunînțelegere) între Români, Sași și Unguri, se încheie aci tot din 6 în 6 ani, în ajunul alegerilor generale de oficanți la oraș, acum fiind a se renoi pactul pe 6 ani, clubul român a esmis o comisie de 4: pe președintele său *Dr. Mihu*, vicepreședintele *N. Vlăd*, secretarul *I. Branga* și pe membrul *Dr. Dobo*, cari se pertracteze cu reprezentanții celorlalte 2 cluburi (sădesc și unguresc) și să stabilească bunînțelegere privitor la împărțirea între toate trei națiunile, a slujbașilor orășenești, și privitor la alte daraveri comune. Ce vor putea stabili, vor aduce înainte la club spre aprobare din parte-i.

Filoxera la Geoagiu! Ministerul de agricultură a pus sub carantină viile dela *Geoagiu*, pentru-că s'a constatat oficios că sunt atacate de filoxeră.

Fond de asigurare bisericesc. Consistoriul archidieceșan din *Sibiu* inactivează cu 1 Ian. 1902 Fondul archidieceșan de asigurare contra focului, îndatorând toate parochiile archidieceșei a-și asigura bisericile, școlile și casele parohiale și ori-ce edificii ce formează avere bisericescă, numai la acest fond, nu mai mult la alte bănci de asigurare.

Lucrul e cât se poate de bun. Biserica va profita negreșit și cu timpul va avea cu un bogat fond mai mult. Greco-catolicii au inactivat acest fond la *Blaj* mai de mult.

Corul bisericii greco-orientale române din *Săcărâmb* sub conducerea dlui inv. *Emilian Tărchilă*, arangează *Sămbătă* sara la 23 Noemvrie st. n. a. c. în școala rom. gr.-or. din *Săcărâmb* un *Concert* împreună cu dans la care invită cu toată onoarea. Venitul curat este destinat fondului corului.

Cununie. *Dșoara Ana V. Ghila*, dragălașa fică a dlui preot *Ghila* din *Deva*, și dl *Eftimie Costescu*, cleric absolut ales preot în *Boiu*, își anunță cununia lor, ce se va celebra *Duminecă*, în 4/17 Noemvrie în biserica gr.-or. din *Deva*. Sincere felicitări.

Producțiune teatrală arangează harnicii tineri meseriași români din *Orăștie*, *Sămbătă* la 23 Noemvrie st. n. a. c. în sala hotelului „*Transilvania*” în favorul fondului „*Secției industriale*”.

Producțiunea se arangiază sub conducerea zelosului și neobositului domn *Constantin Baicu*, inv.-dir., care întotdeauna și-a dat cu plăcere spriginul moral meserieșilor din loc.

Programul: I. „*L-ai făcut de ris sêracul*” anecdotă populară de *Th. Speranță*, deci. de dl *Iuliu Muntean*; — II. „*Doi prinși în cursă*” comedie într'un act de *I. Em. Bobancu*, jucată de d-șoarele: *Roza Rațiu* și *Ecaterina Rus* și dnii: *Rusalin Ionescu* și *Petru Tâmpa*; — III. „*La oglindă*” poezie *G. Coșbuc*, decl. de d-șoara *Valeria Grofu*; — IV. „*Rusalile*” vodevil într'un act de *V. Alexandri*, jucată de d-nii *Petru Banciu*, *Rusalin Ionescu*, *Iuliu Muntean*, *Constantin Budoiu*, *Petru Muntean*, *Petru Tecău* și d-șoarele: *Safta Adamescu*, *Ecaterina Rus*, *Floarea Budoiu* și *Saveta Ciucurel*.

După producțiune, joc. Onoratul public român din loc și jur, e cu stăruință rugat a participa, sprijinind pe meseriași!

Asigurările, de viață ca și de foc, încep a fi aprețiate tot mai mult ca afaceri economice folositoare și rentabile, atât pentru asigurați, cât și pentru cei-ce fac asigurări. Acum comitatul nostru înființează un fond de asigurare comitatens contra focului. Toate edificiile comunale, în sate ca și în orașe, sunt îndatorate a se asigura contra focului la fondul comitatului, la *Deva*. Să primesc și particulari. Toți primarii sau substituții lor vor fi agenții acestui fond de asigurare, și lor alte bănci nu le e permis a reprezenta.

O poveste? Ziarul „Arena“ din Verona se ocupă în un prim-articol cu *împărțirea Austro-Ungariei*. Numitul ziar scrie, precum spune, din isvor sigur, — că între Germania și Italia decurg tratative spre acest scop și cu rezultat bun. Se mai așteaptă aprobarea Rusiei. Germania, după-cum scrie „Arena“, va căpăta o parte mare a provinciilor austriace, între cari și Boemia. Italia provinciile sudice. Rusiei i-s'ar da Galizia și Bucovina, Muntenegru ar căpăta Herțegovina, Sârbia o parte a Croației și Bosnia. Ungaria ar rămânea regat independent. Ziarele din Paris iau în serios povestea „Arenei“.

Incassarea dărilor. Ministrul de finanțe a dat o ordinațiune, prin care *oprește vânzarea mobilelor și a uneltelor din casă*, pentru restanța de dare.

»**O căsnicie**«, comedie în 3 acte de G. V. Ursachy, se va reprezenta de către o trupă de diletanți în *Seliște*, Duminecă în 11/24 l. c.

În această piesă, premiată de „direcțiunea generală a teatrelor din București“ se combate în mod foarte pișcător creșterea greșită, nerațională și cu totul superficială, ce se dă, în unele familii, fetelor, viitoarelor soții și mame.

Representanța se dă în beneficiul nou înființatei „Societatea pentru înfrumusețarea locurilor publice din Seliște“.

Transportul de porci spre Austria este oprit din următoarele cercuri pretoriale ale comitatului nostru: Geoagiu, Deva, Hațeg, Pui și Ilia, pentru boala de porci ce bântue în aceste cercuri.

Director al fabricii de fer din Cugir e numit și așezat dl Teodor Bergh, în locul dlui Francisc Markup.

Exportul de pește din România. După știrile primite la ministerul de domenii, exportul peștelui din bălțile Dobrogei a luat un mare avânt. Săptămâna trecută s'a exportat în Austria pește proaspăt în cantitate de peste 300.000 chilogramme. În vederea acestui mare avânt al exportului de pește, direcțiunea generală a C. F. R. a construit mai multe vagoane cisterne pentru

transportarea peștelui prin Austria, Germania și Anglia.

Cinstea bine răsplătită. Prințul moștenitor Constantin al Greciei, se dusese Vineri dimineața singur, în zorii zilei, către pădurea castelului regesc Dekelie, spre a vâna.

Trecând podul căii ferate la Larissa, fu întâmpinat de către doi soldați, cari, văzându-l îmbrăcat ca vânător și neștiind cine e, îi spuseră că vânătoarea e oprită pe domeniul regelui. Prințul neascultându-i, cei doi soldați puseră mâna pe el și-l duseră la cel mai apropiat post de pădurari.

Prințul Constantin le îmbie atunci pe drum bani, ca să-i dea drumul. Dar soldații îl făcură să grăbească pasul și, ajungând la post, deteră la protocol că contrabandistul acesta a săvârșit și un nou păcat, încercând să-i mituiască!

Dar când prințul, zimbînd, își spuse numele la protocol, uimirea și chiar și spaima lor fu mare. Ei voiră să fugă. Prințul îi opri însă și le spuse că a voit să-i pue la încercare; apoi îi felicită de cinstea lor și le dădu de două-ori atâția bani câți nu voiseră ei să ia bacșiș.

PELURIMI

O vînzătoare de diavoli. La Varșovia publicul și foile nu se ocupă decât de procesul intentat de către autoritatea unei d-ne, Blima Frenke, din acel oraș, învinuită că a «vîndut diavoli la oameni».

D-na Frenke, care locuia într'o mahală din Varșovia, înștiințase pe toți vecinii ei, că dînsa era în legături cu satana, care îi dase ei un număr nemărginit de drăcușori mai mici.

Vrăjitoarea se îmbia să vînză, în schimbul unei sume mari, o formă magică de vorbe, în care se dă omului o putere desăvîrșită asupra unuia din acești diavoli. Voia cineva să se răsbune? diavoli i-ar răsbuna; era cineva urmărit pentru un lucru oare-care? diavoli ar fura toate hărțile contrare lui. Cu un cuvînt ei ar face toate treburile necurate sau primejdioase, cu cari i-ar însărcina stăpînul vorbelor acelora magice.

D-na Frenke se înavuți repede și vîndu o grămadă de diavoli țeranilor și sêracilor proști, de prin partea locului.

Dar unul din cumpărători, anume Sgimarski, văzându-se osândit la închiisoare, deși plătise 40 franci unui diavol care trebuia să facă ca el să fie scapat, înștiință poliția. D-na Frenke a fost arestată.

Acum trimită și ea o mie de draci macar, doar o scapă din clupsă.

După tunet vine trăznetul.

Erau numai de curînd luați.

— «Tu nevastă ce nărav ai?»

— «Dapoi bărbățele mai durdui câte odată, când îmi vine și mie. — Și tu?»

— «Eu sunt blând ca mielul, îmi vine însă câte odată ca să trăznesc, — dar' numai când tună.»

Intr'o zi nevestei i-s'a părut, că bărbatul, tot ar trebui să fie mai altcum, ca să n'aibă el soț nici cum. Începe deci a-l cîhai într'o formă ca aceea de să iai lumea în cap de gura ei. Bărbatul tace, cât tace, dela un timp o întreabă:

«Și ce-i asta nevastă?»

— «Asta-i tunet!»

Bărbatul nici una nici alta, îi șterge doi trandaflrași, de-i roșesc obraji.

— «Și ce-i asta bărbate?»

— «Trăznet nevastă, că el după tunet urmează, o ști tu bine, că din senin numai nu se poate.»

— «Dac'așa merge vorba, apoi pace să fie, că de unde nu, vîd eu, că n'o să fie bine. Tunetul tot ar mai merge, dar' trăznetul e dat focului!..»

Gr. S. I. I.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

CONCURS.

Postul de adjunct notarial împreunat cu salar lunar de 30 coroane, quartir și costul se poate ocupa la subscrisul fără amânare.

Bozeș (p. u. Algyógy) la 13 Noemvrie 1901.

Candin Cristea,
notar cercual.

Moartea cloțanilor!

(**Felix Immisch, Delitzsch**)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

Se capătă în pachete cu câte **30 cr.** la farmacia: **N. Vlad** din **Orăștie**.

2—7

Publicațiune.

În scopul exarândării pământurilor, morilor și altor regalii orășenești se va ținea la subscrisul magistrat licitațiunea în următoarele zile:

1. În 25 Nov. a. c. a. m. 9 ore pentru exarândarea pământurilor orășenești de pe hotarul Orăștiei și comunei Romos.

2. În 26 Nov. a. c. a. m. 9 ore pentru exarândarea morilor (moara cetății, moara de mijloc și moara din jos).

3. În 27 Nov. a. c. a. m. 9 ore pentru exarândarea vămii tîrgului și a vămii pentru vite.

4. În 24 Nov. a. c. a. m. 11 ore pentru exarândarea pământului orășeneș de pe hotarul comunei Șibot în cancelaria comunală de acolo.

5. În 28 Nov. a. c. 9 ore a. m. pentru exarândarea cantinei militare.

6. În 30 Nov. a. c. 9 ore a. m. pentru exarândarea parcelor din Cucuis.

Condițiunile de licitare se pot vedea la subscrisul magistrat și până atunci în orele oficioase.

Orăștie, la 7 Nov. 1901.

Fr. Acker,
primar.

1173—1901. v. gh. număr.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó a 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898 évi 1302 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénzüntézet javára Muntean Mihály és társa ellen 318 kor. s jár. erejéig 1899 évi október hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 740 kor. becsült következő ingóságok. u. m.: szarvasmarhák, egy csürös istálló, széna és egy szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbíróság 1901-ik évi V. 746/6 számú végzése folytán 318 kor. tőkekövetelés ennek 1896 évi június hó 19. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 46 kor. bíróság már megállapított költségek erejéig Lesnyeken alperes lakásán leendő eszközlésére 1901 évi november hó 16. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni

szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Déván. 1901. évi október hó 29. napján.

Dóza Sámuel,
kir. bír. végrh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92)

Depuneri: peste cor. 2.000.000.

35—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8 ^o / _o ;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 ¹ / ₂ , ear' dela corporațiuni culturale cu 6 ^o / _o ;	5) arăndează și exarăndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biurul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Diracțiunea.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele:

Opuri, Broșuri și Placate
Bilete de logodnă și cununie
Carte și epistole

*** Circulare & pre-curenturi**

Note, Bilete de vizită
cerere
Registre și imprimate
Anunțuri
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acuratețe!

Comandă din afară se efectuează repede!